

— RASKOMPENDIUM —

CESKYTERRIER

Framtaget till Svenska Terrierklubbens exteriördomarkonferens 2017.

CESKYTERRIER

Grupp 3

FCI-nummer 246

FCI-standard på engelska publicerad 1998-01-20

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1997-03-11

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21

Bild 1. Rastypisk tik

Bild 1. Rastypisk hane

INNEHÅLL

Bakgrund	4
Rasstandard	6
Ursprungsland/Hemland	6
Användningsområde	6
Bakgrund/Ändamål	6
Helhetsintryck	6
Viktiga måttförhållanden	6
Uppförande/Karaktär	7
Huvud	8
Hals	10
Kropp	10
Svans	11
Extremiteter	12
Rörelser	14
Hud	14
Päls	14
Färg	15
Storlek/Vikt	16
Fel	16
Utdrag ur RAS 2014	17
Egna anteckningar	18

BAKGRUND

Bild 3. Javor Lovu Zdar stod modell för den första standarden 1963.

Rasen med det exakta ursprunget

Den tjeckiske kynologen, jägaren och genetikern Frantisek Horák (1909-1996) drömde i många år om att skapa den perfekta jakthunden genom att korsa skotsk terrier och sealyhamterrier. Han ville ha en liten rörlig terrier med ett lätthanterligt temperament, hängande öron, mörk färg och lättskött päls som skulle klippas. Han var också nyfiken på om det gick att skapa en helt ny ras från så få ursprungsindivider som möjligt. Efter andra världskriget kunde han så småningom förverkliga sin dröm om att skapa en ny ras.

Två skotska terriertikar och två sealyhamhanar (far och son) användes för att skapa den nya rasen. I praktiken blev det bara en av tikarna och de två hanarna som lade grunden för ceskyterriern. Det tog endast 14 år och 15 kullar innan Frantisek Horák kunde visa upp en grupp hundar som blev godkända av FCI 1963. Då hade Horák 35 hundar

i sitt register, varav 14 registrerades av FCI som ceskyterrier. Bland dessa 14 hundar finns båda föräldrarna till den tik som 1969 importerades till Sverige.

I slutet på 70-talet var rasen på väg att dö ut. Det fanns få uppfödare och flertalet av de hundar som fanns var gamla och sterila. För att minska inavelsdepressionen korsade Horák 1984 in nytt blod från sealyhamterrier genom att para en sealyhamtik med en ceskyterrierhane. Han upprepade samma kombination året efter. Avkommor från båda dessa kullar användes senare i avel. Detta är den enda inkorsning som skett i rasen sedan den skapades på 1950-talet.

Jakten

Rasen blev aldrig populär bland jägare. Det visade sig vara svårt att kombinera ceskyterrierns mjuka och silkiga päls med både jakt och utställning. Horák strävade i många år för att ceskyterriern skulle slippa den jaktmeritering som var obligatorisk för terrierna i Tjeckoslovakien. År 1989 lyckades han med detta. Rasen har blivit en utpräglad sällskaps- och utställningshund även om enstaka hundägare fortfarande jagar med sina ceskyterrier i Tjeckien.

Ceskyterriern internationellt

Ceskyterriern spreds tidigt utanför hemlandet. Till Sverige importerades en tik redan 1969. Till USA kom rasen 1987 och till Storbritannien 1989. Idag finns ceskyterriern i ett 20-tal länder men i de flesta länder är den mycket ovanlig och i många länder finns endast några få exemplar. I Tjeckien registrerades ca 60 valpar per år 2003-2012. Under samma period registrerades 16 valpar per år i Sverige och 35 valpar per år i Storbritannien.

Bild 5. Rasen följer trofast med på äventyr.

Bild 6. Rasen är följsam och lätt att ha i flock.

Bild 7. Ceskyterriern är rörlig och smidig.

RASSTANDARD

URSPRUNGS-/HEMLAND

Tjeckien

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Tidigare en terrier som föddes upp för jakt på rävar och grävling, numera är rasen främst hållen som sällskapshund.

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 3, sektion 2

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Ceskyterrier är resultatet av planerad korsningsavel mellan sealyhamterrier och skotsk terrier. Syftet med korsningarna var att utveckla en lätt byggd, lågbent, välpigmenterad jaktterrier med ur arbetssynpunkt praktiska hängöron, lättskött päls och ett lättlärt kynne. Frantisek Horák hette en man från Klanovice i närheten av Prag vilken 1949 startade arbetet med att avla fram den karakteristiska ceskyterriern. Hundarna visades första gången på utställning 1959. Rasen blev slutligt erkänd av FCI 1963.

Bild 8. Hane av utmärkt typ.

HELHETSINTRYCK

Ceskyterrier skall vara lågbent med rektangulär, välbyggd och muskulös kroppsform. Pälsen skall vara lång och de hängande öronen skall vara på den mindre sidan.

Kommentar:

Ceskyterriern skall ge intryck av att vara en liten och rörlig hund med mjuka linjer.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Skalllängd hos hanhundar 21 cm, hos tikar 20 cm.

Skallbredd hos hanhundar 10 cm, hos tikar 9 cm.

Bröstomfång mätt bakom armbågarna: hos hanhundar 45 cm, hos tikar 44 cm.

Kroppslängd hos hanhundar 43 cm, hos tikar 40 cm.

Bild 9. Elegant tik av utmärkt typ

Anteckningar

Bild 10. Hanhund av utmärkt typ.

Bild 11. Tik av utmärkt typ.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Ceskyterrier skall vara en trevlig och gladlynt sällskapshund med jämnt, aldrig aggressivt, temperament. Rasen skall vara lättlärd, lugn och ha vänlig

läggning. Den kan vara något reserverad mot främlingar.

Kommentar:

Ceskyterriern har inte något typiskt terriertemperament. Rasen är betydligt lugnare och fridsammare än andra terrier. Skygghet är inte önskvärt, men rasen kan och får vara reserverad mot främlingar. I utställningsringen är ceskyterriern lugn och ofta reserverad. Överdriven energi och livlighet är inte önskvärt. Aggressivt beteende får inte förekomma.

Anteckningar

Bild 12. Vackert hanhundshuvud.

HUVUD

Huvudet skall vara långt, och ge intryck av en trubbig, inte alltför bred kil. Pannans överlinje skall markant avvika från nosryggens plan.

Skallparti

Skalle: Skallen skall inte vara för bred mellan öronen. Den skall successivt avsmalna mot ögonbrynsbågarna. Pannfåran skall endast vara svagt markerad. Nackknölen skall vara lätt att känna.

Stop: Stopet skall inte vara framträdande men markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara mörk och välutvecklad. Hos gråblå hundar skall den vara svart och hos ljusbruna skall den vara leverbrun.

Nosparti: Nosryggen skall vara plan.

Läppar: Läpparna skall vara relativt tjocka och åtsmitande.

Käkar/tänder: Käkarna skall vara kraftiga. Sax- eller tångbett. Tänderna skall vara starka, placerade på rak linje och ansatta i rät vinkel mot käken. Tandantalet skall vara komplett, men avsaknad av båda M3 i underkäken tolereras.

Kinder: Kindbenen skall inte vara för framträdande.

Ögon: Ögonen skall vara medelstora, aningen djupt liggande och med vänligt uttryck. Ögonen skuggas väl av de nedhängande ögonbrynen. Ögonfärgen skall hos gråblå hundar vara brun eller mörkbrun med svarta ögonlocksrande, hos ljusbruna hundar ljusbrun med leverbruna ögonlocksrande.

Öron: Öronen skall vara medelstora och nedhängande så att de väl täcker öronöppningarna. De skall vara tämligen högt ansatta och falla slätt utmed kinderna, triangelformade där den vikta (övre) sidan skall vara den kortaste.

Kommentar:

Huvudet skall vara långt och elegant utan att gå till överdrifter. Nospartiet skall vara väl utfyllt med kraftiga käkar och tänder. Huvudet skall aldrig vara så smalt som hos en skotsk terrier, men inte heller så brett som hos en sealyham-terrier.

Observera att både saxbett och tångbett är tillåtet. Var även observant på hörntändernas placering, då trång underkäke/felriktade hörntänder i nuläget är relativt vanligt i rasen. Om

hörntänderna är felplacerade är detta ett diskvalificerande fel. Detsamma gäller förlust av två eller fler tänder. M3 får dock saknas.

Öronen beskrivs i standarden som medelstora. Under helhetsintryck står dock att öronen skall vara på den mindre sidan. Detta får tydas som att öronen får vara små till medelstora, men inte alltför små och inte stora. Öronen skall vara v-formade och skall bäras framåt. Den inre öronkanten skall bäras intill kinden.

Bild 13. Utmärkt hanhundshuvud

Bild 14. Utmärkt tikhuvud

Bild 15. Utmärkt hanhundshuvud

Bild 16. Rastypiskt tikhuvud

Anteckningar

Bild 17. Elegant och vackert välvd hals.

Bild 18. Halsen skall vara stark men ändå elegant.

HALS

Halsen skall vara tämligen högt ansatt. Den skall vara medellång, tämligen stark och buren något framåtlutande. Huden på strupen skall vara tämligen lös men inte bilda hakpåsar.

Kommentar:

Halsen skall vara medellång och vackert välvd. Den skall vara stark men ändå elegant.

KROPP

Kroppen skall vara långsträckt.

Överlinje: Överlinjen skall inte vara plan emedan länden och korset alltid skall vara måttligt välvda.

Manke: Manken skall inte vara kraftigt markerad.

Rygg: Ryggen skall vara kraftig och medellång.

Ländparti: Länden skall vara tämligen lång, muskulös, bred och något rundad.

Kors: Bakdelen skall vara kraftigt utvecklad, muskulös och med måttligt sluttande kors. Höftbenen är oftast placerade aningen högre än manken.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara mer rundad än djup. Revbenen skall vara väl välvda.

Underlinje och buk: Buklinjen skall vara tydlig och aningen uppdragen. Flankerna skall vara väl utfyllda.

Kommentar:

Ceskyterriern skall vara en rektangulär hund. Fronten skall sett framifrån vara tämligen smal och får inte vara alltför bred. Ceskyterriern skall sett framifrån ge ett rörligt och elegant intryck. Länd och kors skall vara måttligt välvda. Korset skall vara måttligt sluttande och mjukt övergå i den lågt ansatta och sabelformade svansen. En plan rygglinje är rasotypiskt och ett allvarligt fel. En korrekt rygglinje är en väsentlig rasdetalj hos en ceskyterrier och ger den dess typiska utseende. En cesky med korrekt överlinje kan stå något underställd. Genom att acceptera detta bevaras en ursprunglig egenskap hos rasen, och ceskyn tillåts stå i balans och harmoni.

Bild 19. Hane med bra proportioner

Bild 20. En cesky med korrekt exteriör kan stå något underställd

Bild 21. Vacker hane med utmärkt överlinje

Bild 22. Elegant ung tik med utmärkt överlinje

Bild 23. Tik med bra proportioner.

Anteckningar

SVANS

Svansens ideallängd skall vara 18-20 cm, tämligen kraftig och lågt ansatt. I vila bärs svansen hängande rakt ner eller med en lätt böj i svanspetsen; när hunden är alert bärs svansen i sabelform, horisontellt eller högre.

Kommentar:

Den lågt ansatta och sabelformade svansen är ett av rasens kännetecken. Svansen utgör en mjuk och elegant fortsättning på den karakteristiska rygglinjen. Är hunden alert får svansen bäras högre, men den får inte bäras fram över ryggen. Den får heller inte vara ringlad. En osäker hund bär ofta svansen mellan benen. Detta är inte önskvärdt och får inte förväxlas med en korrekt buren svans.

Bild 24. Svansen bärs i vila ofta hängande rakt nedåt med lätt sabelform.

Bild 25. I rörelse bärs svansen ofta högre. Den skall dock inte bäras fram över ryggen.

EXTREMITETER

Framställ

Helhet: Frambenen skall vara parallella, raka och ha kraftig benstomme.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara muskulösa.

Armbåge: Armbågarna kan vara aningen lösa, men de skall varken vara inåt- eller utåtvidna.

Framtassar: Framtassarna skall vara stora med väl välvda tår och starka klor. Trampdynorna skall vara väl utvecklade och tjocka.

Bild 26. Hane med korrekt front.

Bakställ

Helhet: Bakbenen skall vara kraftiga, parallella, välvinklade och muskulösa.

Underben: Underbenen skall vara korta.

Has/hasled: Haslederna skall vara tämligen högt ansatta och kraftigt utvecklade.

Baktassar: Baktassarna skall vara mindre än framtassarna. De skall vara stora med väl välvda tår och starka klor. Trampdynorna skall vara väl utvecklade och tjocka.

Bild 27. Tik med korrekt front.

Kommentar:

Frambenen skall vara parallella och så raka som möjligt, men helt raka framben förekommer knappast hos ceskyteriern. Armbågarna skall ligga löst men plant intill kroppen. Armbågarna får inte vara så lösa att de pekar utåt eller inåt. Placeringen av frambenen intill kroppen möjliggör de fria rörelser man eftersträvar hos en ceskyterrier.

Bakstället skall vara muskulöst och välutvecklat. Bakbenen skall vara parallella och välvinklade för att kunna åstadkomma det önskvärda påskjutet i rörelse.

Anteckningar

Bild 28. Ceskyn skall vara välmusklad och exteriören skall möjliggöra fria och kraftfulla rörelser.

Bild 29. En ceskyterrier i full fart ger intryck av en kraftfull och rörlig hund.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara fria, uthålliga, kraftfulla och ha bra påskjut. Galoppen är tämligen långsam men uthållig. Frambenen skall föras på en rät linje.

Kommentar:

Ceskyterrierns rörelser skall vara rymliga, fria, lätta, livliga och med parallellitet i rörelsen fram.

Bild 30. Fria, kraftfulla rörelser med långa steg är önskvärt. Likaså att hunden behåller den rastypiska rygglinjen i rörelse.

HUD

Huden skall vara välpigmenterad, fast och tjock utan att bilda rynkor eller hakpåsar.

PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen klipps. Skägg och kraftiga ögonbryn skall finnas och ögonen skall vara väl skuggade av överhängande hår. På bröstkorgens undersida, magen och nedre delen av benen skall håret inte heller klippas. I utställningskondition skall håret på halsens översida, skuldrorna och på ryggen inte vara längre än 1-1,5 cm. Pälsen skall vara kortare på kroppssidorna och svansen och helt kort på öronen, kinderna, på nedre delen av halsen, armbågar, låren och runt anus. Övergången mellan klippt och oklippt päls skall vara så jämn som möjligt. Pälsen skall, utan överdrifter, vara lång, fin men inte mjuk, svagt vågig och silkesglänsande.

Kommentar:

Ceskyterriern skall vara en elegant hund och klippningen av pälsen skall hjälpa till att framhäva det intrycket.

Ceskyterriern skall se ut som en arbetande hund från Tjeckien, inte som en amerikansk utställningshund. Pälsen skall inte vara alltför riklig och inte heller alltför lång.

Övergångarna mellan lång, medium och kort päls skall vara successiva och mjuka.

Bild 31. Klippningen av ceskyn ska förstärka rasens elegans.

Färg

Två färger förekommer. Gråblå (föds svarta), ljust kaffebruna (föds chokladbruna). Hos båda färgvarianterna är tecken i gult, grått eller vitt tillåtet på huvudet (skägg och kinder), på hals, bröstkorg, buk, benens nedre del och under svansen (s.k. tanteckning). Vit halsring och vit svansspets förekommer också, men grundfärgen måste alltid dominera.

Bild 32. En mörkgrå cesky som den här ser ofta svart ut första året.

Kommentar:

Den grå färgen hos ceskyterriern varierar från ljusaste silver till svartgrå. Mörk mask och tanteckning förekommer, liksom vita tecken. Vanligt är vitt på bröstet och vita tassar/ben, men även vit krage och vit svanstipp förekommer. Upp till 20 % vitt är tillåtet. Diskvalificerande är vita tecken på ovansidan nosryggen samt bläs. Brindle teckning är tillåten på unga hundar under 2 års ålder. Brindleteckning är tillåten på hundar under två års ålder. Brindleteckning i den långa pälsen på hundar i vuxen ålder är inte tillåtet.

Det förekommer vita ceskyterrier. Dessa föds vita, ofta med en eller flera svarta (grå) fläckar. En vit ceskyterrier kan svårligen förväxlas med en ljust silverfärgad ceskyterrier, då den senare har grå hud och den vita ceskyterriern har övervägande rosa hud. Den vita färgen är ett diskvalificerande fel.

Den bruna färgen är extremt ovanlig. Bruna ceskyterrier har brun nos och saknar svart pigment.

Anteckningar

Bild 33. Den grå färgen kan vara ljust silvergrå. En sådan hund är född svart och har grå hud förutom om den har vita tecken. Vita tecken ger ljust rosa hud.

Bild 34. Brun valp med tantecken. Observera den bruna nosen. .

Bild 35. Den grå färgen kan variera med ljusare eller mörkare inslag.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd: 27 - 32 cm. Idealmankhöjd för hanhund 29 cm, för tik 27 cm.

Vikt: Vikten skall inte understiga 6 kg och inte överstiga 10 kg.

Kommentar:

Ceskyteriern skall vara en liten och elegant men samtidigt muskulös hund. Hundar under 6 kg förekommer ytterst sällan. Hundar över 10 kg är däremot relativt vanligt, speciellt när det gäller hanhundar. Hundar som väger betydligt över maxvikten skall inte prioriteras.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Klen konstruktion.
- Nostryffel med partiell pigmentförlust (s.k. snönos).
- Klent, kort eller snipigt nosparti.
- Klent utvecklade tänder.
- Avsaknad av 1 incisiv.
- Ögon som är för stora eller framträdande.
- Öron som är för stora eller för små.
- Öron vars form inte stämmer med standardtexten.
- Öron som inte bärs enligt standardtexten.
- Rygg som är för lång eller för kort.
- Krokiga framben, inkorrekt front.
- Pälsstruktur som är för fin eller för grov.

Anteckningar

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Skygghet, obalanserat eller skarpt temperament.
- Avsaknad av sammanlagt fler än 4 tänder.
- Avsaknad av 2 eller fler incisiver.
- Hörntand som är placerad framför tandraden (galtbett).
- Entropion eller ektropion.
- Bröstkorgsomfång som överstiger 50 cm.
- Svans som är ringlad eller bärs över ryggen.
- Lång, strimmig päls på hundar som är äldre än 2 år.
- Grov eller lockig bomullslik pälsstruktur.
- Vita markeringar som täcker mer än 20 % av hunden.
- Vit bläs på huvudet.
- Oregelbundna, knyckiga, spastiska rörelser.
- Vikt över 10 kg eller under 6 kg.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Tack till de fotografer som bidragit med bilder!
Sergey Afanasyev, Svetlana Demchenko, Kajsa Kjörnsberg, Hana Petrusova, Christina Sillén,
Ronja Sundström., Mia Svärd, Birgitta Säveholm, Jan Tichý, Alice van Kempen.

Layout grafisk form: Anette Mannerfors AM&CO

Kompendiet tillhör Svenska Ceskyterrierklubben och får utan tillstånd endast användas av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben, i tryckt och digital form.

Ceskyterrierklubben 28 april 2017

Detta kompendium är framtaget av Svenska Ceskyterrierklubben 2017.

Kompendiet tillhör Svenska Ceskyterrierklubben och får utan tillstånd endast användas av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben.